

سریزه

د پوهانو د اټکل له مخې اور په تصادفي توګه کشف شوی دی. د خپل پېداېښت د هم هغه لومړنیو شېبو څخه اور د خلکو د حیرانتیا او تعجب سبب وګرځېد او د هغوي درناوي يې حاصله کړه. اور د پخوانیو خلکو ژوند ته ستر بدلونونه د ځانه سره راوړه او د هغوي د ژوندانه د تکامل کاروان يې ډېر ګړندی کړ.

په ډیرو پخوانیو ادیانو کې اور ځانته ځانګړی مقام درلود او یو شمېر خلکو د اور پرستش هم کاوه. انسانانو د خپل ژوند د زرګونو کلونو د تاریخ په لړ کې تل دا هڅه کوله چې د اور د پېداېښت عوامل او د سون د پروسی څرنګوالی روښانه کړي. د پرله پسې څیړنو او راز، راز نظر باتو د منځ ته راتګ سره، سره د اور اصلي ماهیت یوازې په وروستیو څو پېړیو کې په علمي ډول سره د خلکو د پوهیدني وړ وګرځېد.

تر مېلاد 430 کاله وړاندې **امپیدوکلس** (Empedokles) هغه پخوانی عالم ؤ چې اور يې یو د هغو څلورو بنسټیزو عناصرو د جملې څخه و شمېری چې دده په نظر نړۍ ترېنه جوړه وه.

له دې نه سل کاله وروسته **ارسطو** هڅه وکړه چې د همدې څلورو عناصرو په مرسته د نړۍ پېداېښت توضیح کاندې. دده په نظر ماده په کيفي لحاظ واحد ده او د همدې واحدې مادې څخه نور ټول شیان جوړ دي. نوموړې ماده د ارسطو په نظر څلور متضاده خاصیتونه لري: **سوپ** - **تود** او **وچ** - **لوند**. دده په نظر څلور اساسي عناصر ددې لاندې جفتو خواصو درلودونکي دي:

مخکه د سوپ او وچ، **اوبه** د سوپ او لوند، **هوا** د لوند او تود او **اور** د وچ او تود خاصیتولرونکي دي.

د ارسطو په نظر د پورته یادشو جفتو خواصو څخه څلور بنسټیز عناصر جوړېږي او د هغوي څخه بیا ټول نور اجسام منځ ته راځي. د موادو بیلابېل ډولونه او د هغوي خواص یوازې او یوازې د همدې عناصرو د پوځاي والي په تناسب پورې اړه پېدا کوي.

دده د تېوري پر اساس واره څلور عناصر یو په بل د بدلېدو وړ دي. د همدې تېوري څخه د الهام په نتیجه کې د ختیځ پخوانیو پوهانو په طلا باندي د نورو موادو د اړولو په هڅه کې د کیمیا علم منځ ته راوست. په وروسته دورو کې د بېلابېلو پوهانو د هڅو سره، سره د سون د پروسی په هکله کومه ټاکلي علمي نظریې شکل ونه موند.

د 17 پیړۍ په دوهمه نیمايي کې د المان یو کیمیاپوه **یواخیم بېخر** (Joachim Becher) د موادو د جوړښت او د فلزاتو د ویلي کېدو په هکله یو نوی نظر وړاندې کړ چې د هغه سره سم ټول فلزات د ویلي کېدو وړ مادې او د سون وړ بوي مادې څخه جوړ دي. دده نظریاتو ونه شوه کولای چې د سون د پروسی د رښتېانۍ راز څخه پرده پورته کړي، ځکه چې هغوي د سون د پروسی پر نتیجه باندي متمرکز وه نه د سون د پروسی پر علتونو.

د **بېخر** د نظریاتو څخه په ګټه اخستلو سره جورج ارنست شتال (Georg Ernst Stahl) چې د (1690-1734) مېلادي کلونو په منځ کې یې ژوند کاوه د فلوګیستون تېوري (Phlogistontheorie) منځ ته راوړه چې د پوهانو په منځ کې تر سلو نورو کلو پوري حاکمه وه.

ددې نظریې پر بنسټ د سون پروسه د تجزیې د بوي پروسی څخه عبارت ده چې په نتیجه کې یې د مادې یو ټاکلي برخه ازادېږي. نوموړې ټاکلي برخه د فلوګیستون (Phlogiston) په نامه یادېږي. پخپله د فلوګیستون کلمه د (سوځېدو وړ خاوري) معنی لري.

د جورج شتال د نظر سره سم فلوگيستن هغه بنسټيزي زري دي چې تقريباً وزن نه لري، په سترگو نه ليدل کيږي او په هري مادي کي وجود لري.

ددې تېوري مطابق هر څومره چې په بوي مادي کي د فلوگيستن اندازه ډېره وي هغومره نوموړي ماده ښه سوخي. د مثال په ډول سره لرگي په مکمل ډول سره د فلوگيستن څخه جوړ دي.

د جورج شتال په نظر د سون پروسه هوا ته هم اړتيا لري ځکه هوا ده چې ازاد شوي فلوگيستونونه په خپله غېږه کي نيسي.

دده د نظر سره سم د اور لمبه هغه وخت تشکيلېږي چې پورته باد شوي فلوگيستونونه په ډيره پېمانه او په ډيره گرندۍ توگه د بوي مادي څخه ازاد شي.

جورج شتال چې د اوسپني د وييلې کولو د بوي کري سره بي تجربې سرته رسولي نوموړي پروسه داسي توضيح کول: د اوسپني د وييلې کولو په کره کي د سکرو څخه يوه ډېره اندازه فلوگيستونونه ازاد يزي. کله چې نوموړي فلوگيستونونه د اوسپني د اکسيد سره بوځاي شي نو نوموړي اوسپنه د اکسيد څخه پاکيږي او په خالصي اوسپني باندي بدلېږي. برعکس کله چې د پاکي اوسپني څخه فلوگيستونونه خارج شي نو د اوسپني اکسيد منځ ته راځي (بايد ووبل شي چې د جورج شتال په وخت کي د اوسپني د اکسېد کلمي په عوض د اوسپني د ډبري کلمه معمول وه).

پورتني تېوري په حقيقت کي د اوس وخت د اکسيديشن او رېدکشن د نظريې سرچپه تېوري وه. د جورج شتال د تېوري له مخي د اکسېديشن په نتيجه کي منځ ته راغلي. د اوسپني اکسيد يو خالص عنصر او د رېدکشن په نتيجه کي منځ ته راغلي پاکه اوسپنه يو مرکب ؤ.

حتي **بايل Boyle** (1627-1691) هم فکر کاوه چې د سون د پروسې په نتيجه کي د فلزاتو د وزن ډېر بدل عبارت له هغه فلوگيستونو څخه دي چې نوموړي فلزات بي د اور څخه اخلي.

جوزف پريستلي (Joseph Priestley) چې د (1734-1804) مېلادي کلو په منځ کي پي ژوند کاوه د سون د پروسې د څېړني په ترڅ کي دي ټکي ته متوجه شو چې د بوي ترلي فضا په دننه کي د هوا حجم د سون د پروسې په پيل کي لږېږي، مگر وروسته بيا ثابت پاته کېږي. ددې سره سره پريستلي د ژوند تر اخره پوري د سون د پروسې په واقعي ماهيت پوه نه شو او ډاډه ؤ چې د هوا کمېدونکي حجم هغه فلوگيستونونه دي چې د سون ماده يي د هوا څخه اخلي.

که څه هم د اکسېجن گاز د **پريستلي Priestley** او **کارل شيلي Carl Sheele** (1742-1786) په وسيله کشف شو خو د سون په پروسې کي د اکسېجن په رول او اهميت باندي دوي بيا هم پوه نه شول.

لوازه (Lavoisier) چې د (1743-1794) مېلادي کلو تر منځ ژوندی ؤ د سون د پروسې په هکله نور هم ژوري څېړني تر سره کړي او دا مسئله بي روښانه کړه چې د بوه سرترلي حجم په دننه کي د سون پروسه بوازي تريوي ټاکلي مرحلي پوري صورت نيسي او کله چې د هوا د حجم نږدي ($1/5$) برخه لږه شي نو د سون پروسه هم درېږي. لوازه د لومړي ځل دپاره دا نظريه وړاندي کړه چې د سون د پروسې په نتيجه کي د هوا هغه برخه چې مورډ خپل تنفس دپاره ورته اړتيا لرو (اکسېجن) د سون د مادي سره بوځاي کيږي.

لوازه ثابتته کړه چې د سون پروسه د تجزيې پروسه نه بلکه د بوځاي کېدو عملېه ده. په نتيجه کي وېلاي شو چې د سون د پروسې واقعي ماهيت د لوازه په وسيله روښانه شو. لوازه ؤ چې پوه شو، هوا بو مخلوط دی او

د دي مخلوط بوه برخه چې مورې پي تنفسو د سون د پروسي په لړ کي د سون د مادي سره بوځاي کيږي. که څه هم تر اتلسمي پيړۍ پوري خلک د اور او د سون د پروسي په واقعي ماهيت نه پوهيدل خو د اور څخه يې د هغه د کشف سره سم، د ژوندانه په بېلابېلو برخو کي لکه د ډوډۍ پخولو، د کورو تودولو او د بنکار د وسايلو په چمتو کولو کي کار اخسته.

په تاريخي لحاظ د کور تودولو لومړني وسيله نغري و چې پخوانيو انسانانو د خپلو مغارو د تودولو د پاره د هغه څخه گټه پورته کوله. په منځنيو پيړيو کي د خټو څخه د جوړ شوي کورو د تودولو د پاره هم د نغري څخه په پراخه پيمانه سره کار اخستل کېدی. بابد ووبل شي چې په افغانستان کي اوس هم د کورو د تودولو د پاره د نغري څخه گټه اخستنه دوام لري. د کوټي په منځ کي محکه د بوي داېري په شکل کيندل کېږي او شاوخوا يې يا کاگل کوي او با يې د بو شمېر ډېرو په مرسته د محکي څخه يوڅه لوړوي. د سون د پروسي د پاره هوا د کوټي د دروازي د سوريو دلاري راځي او دود (سوي گازونه) د هغه سوري څخه وزي چې د کوټي په چت او يا د کوټي د ديوال په بوه لور په برخه کي موقعيت لري.

نږدې 2000 مېلادي کاله وړاندي د پخواني روم يوه سوداگر چې **اوراتا** (Gaius Sergius Orata) نومېده د کور تودولو بو سيستم منځ ته راوست چې د **هيپوکاوست** (Hypokaust) په نامه يادېده. په دي سيستم کي اور د اوسېدنې د کوټو د باندې بلېدی او توده هوا د کوټو و د ننه ته د هغو کانالو په مرسته راوړل کېدل چې د نوموړو کوټو تر فرش لاندې ځاي پر ځاي وه. وروسته بيا د نوموړي سيستم د سمون په نتيجه کي توده هوا د بو شمېر خاورينو نلو په وسيله د لوړ منزل کوټو ته هم انتقالېدل. دا سيستم په پراخه پيمانه سره د حمامونو د تودولو د پاره هم په کار لوېدی.

د کور تودولو هغه سيستم چې هيپوکاوست سيستم ته ډېر ورته دی په افغانستان کي د تاوه خانې په نامه يادېږي او اوس هم د افغانستان په بو شمېر ولاياتو کي ترېنه گټه اخستل کېږي.

په اتمي مېلادي پيړۍ کي چې په پراخه پيمانه سره د کوټو فرشونه د لرگي څخه جوړېدل، د سر خلاصه نغري ځاي هغه داش ونيو چې د شاوخوا څخه به د خښتو په وسيله پوښ شوی و. د دي کار گټه دا وه چې د بوي خوا د کوټي د فرش د اور اخستو گواښ لږېده او دبلي خوا د خښتو په دننه کي د تودوخي د ډېر مه کېدو په نتيجه کي د سون د پروسي کيفيت د (20%) څخه تر (30%) پوري جگېدی.

په 14 مېلادي پيړۍ کي د دېوالي بخاريو جوړېدل رواج پيدا کړ چې په لومړي سر کي به د لرگيو او بيا د سکرو د سپڅلو په وسيله تودېدي. دېوالي بخاري چې د خټو، خښتو او ډېرو څخه جوړېدي د کوټي د دېوال په دننه او پا هم د کور په يوه کونج کي ځاي پر ځاي کيږي. نوموړي بخاري چې د تودوخي د ډېر مه کولو لور قابليت يې درلود، ډېر ژر يې د گټي اخستني پراخ ډگر وگټی.

د گرمو اوبو په وسيله د تودولو (تسخين) مرکزي سيستم د لومړي ځل د پاره په 1716 کال کي د **مارتين ترېف**

والد (Marten Trifvald) له خوا چې د سوېډن او سېډونکي و جوړ شو. په پېل کي نوموړی سيستم په انگلستان کي پوي سر ترلي گلخاني ته د تودوخي د چمتو کولو په منظور جوړ شو خو ډېر ژر يې د شتمنو خلکو کورو ته لاره و موندله. د پراخو پرگنو د پاره د کورونو د تودولو پورته ياد شوی سيستم پوازي په 19 پيړۍ کي د گټي اخستني وړ وگرزېد.

د شلمې پيړۍ په پېل کي د ودانېو د تودولو مرکزي سيستم ډېره وده و موندله او د لومړي ځل د پاره تېل او گاز سپڅونکي دستگاوې بازار ته راووتې. په المان کي **بودروس (Buderus)** چې د نوموړي تخنيک نړېوال

مخکښن و په 1920 کال کې د ودانېو د تودولو دپاره لومړني پمپ لرونکي دستگاه بازار ته وړاندي کړه.

دوهمي نړيوالي جگړې او دهغي د راوروسته کلو ستونزو په نړيواله کچه د ودانېو د تودولو د تخنيک وده د خنډ سره مخامخ کړه خو د شپېتمو کلو وروسته د ودانېو د تودولو تخنيک په گړنديتوب سره پراختيا پيدا کړه او نوموړي دستگاوي په بوه منل سوي ستندرد باندي تبديلي شوي.

که د شلمې پېړي د دوهمي نيمايي په پيل کې د ودانېو د تودولو د مرکزي سيستمو په برخه کې ټوله پاملرنه دي مسلي ته اړول شوي وه چې څنگه د نوموړو سيستمو شميره لوړه بوزي تر څو هر څه ډېر وگړي د دي سيستمو څخه په گټه اخستني بربالي شي، نو د 1973 کال را په دي خوا کله چې د انرژي نړيوال بحران په تېره بيا اروپايي هيوادو ته ټکان ورکړ د انرژي د سپما مسله د نورو ټولو پرابلمو په مرکز کې واقع شوه.

لکه څنگه چې بنکاره ده په پرمخ تللي هيوادو کې د لگول شوي مجموعي انرژي يوه لويه برخه د ودانېو د تودولو د تخنيک سره اړه پيدا کوي، حتي په ځينو ځايو کې نوموړي اندازه د (30%) څخه تر (40%) پوري هم رسېږي. نو ځکه په دي هيوادو کې د انرژي د سپما د پاره په پرله پسې توگه هلي ځلي شوي او دهغو ټولو نوبنتونو څخه ملاتړ دوام لري چې د پورتنني پرابلم د حل سره مرسته کولاي شي.

د 1992 کال را په دي خوا د نړيوالو پاملرنه د محکي د کړي د گرمېدو، د ازون د قشر تخريب، د ځنگلو مرگ او د ژوندانه د چاپيريال د تغير سره د تړلو پرابلمو په لور جلب شوه. په پرمخ تللي هيوادو کې د تيلو او گاز سيځونکو داسي دستگاؤ توليد پيل شو چې چاپېريال ته يې د مضره گازو د اچولو کچه د پخوا په پرتله ډېره ټيټه وه او د نوموړو دستگاؤ د کيفيت د لوړولو په اړه د نوو نوبنتونو د پلي کولو لړۍ اوس هم ادامه لري.

د کېوتو د پروتوکول د لاسليک څخه وروسته د اروپا دشورا د هيوادو له لوري د مضره گازو د توليد د پاره نوي پولي وټاکل شوي. د مثال په ډول په المان کې د بوه ټاکلي پلان له مخي د ودانېو د تودولو ټولي هغه دستگاوي نوي شوي چې تر 1988 وړاندي جوړي شوي وي او د نوو نورمو غوښتني يې نه پوره کولي.

په عمومي ډول سره په پرمختللو هيوادو کې د تودوخي د سپما او د ژوندانه د چاپيريال د پاک ساتلو د پاره هلي ځلي او څېړني په لاندي جهتي کي رواني دي:

1- د نوو او پرمخ تلو لږگو، سکرو، تېلو او گاز سيځونکو داسي دستگاؤ جوړول چې د سون د موادو لگښت يې لږ، د سون د پروسې کېفېټ يې جگ او د چاپيريال ککړونکو سوو گازو د توليد کچه يې ټيټه وي.

2- د نوي ډول ودانېو جوړول او په دي برخه کې د عملي څېړنو پراختيا.

په دي لړ کې نوي ډول کورونه په لاندي ډلو باندي وېشل کيږي:

○ **د انرژي د لږ لگښت کورونه (low energy house):** د دي ډول ودانېو خارجي سطحي (د بوالونه، پوښښ او د لومړي پورې فرش) د تودوخي د ساتلو لوړ قابليت لري او د خارجي سړي هوا د نفوذ په وړاندي عايق دي. د انرژي د لږ لگښت کورونه د تهو يې کنټروليدونکي سيستمونه لري، د ودانې د خارجي سطحو عايق قشرونه يې د بوي خوا د ودانې د دننه تودوخه ساتي او د بلي خوا د لمر وړانگو ته اجازه ورکوي چې دهغوي څخه تېري شي.

د نوموړو کورو د تودولو (تسخين) سيستمونه ډېر ژر او په اتومات ډول سره خپل ځانونه د اړتيا وړ تودوخي د لگښت سره عباروي، د پخلنځي او تشناب د پاره د تودو او بوه په چمتو کولو کې د بيا نوي کولو وړ انرژي د توليد د دستگاؤ لکه حرارتي پمپو او نورو څخه هم مرسته اخستل کيږي.

په سکانديناويايي هيوادو او کاناډا کې دا ډول ودانې اوس ستندرد گرځېدلي او په پراخه پيمانه سره جوړېږي.

○ **پاسيف کورونه:** د دې ډول کورو خارجي سطحې د تودوخي د ضايعاتو په وړاندې نورې هم پياوړې دي. د پاسيف کورو د تهوې په سيستم کې د وتونکي تودې هوا څخه د انرژي د بېرته گټلو او د لمر د انرژي څخه د گټې اخستني کچه ډيره جگه ده.

○ **د انرژي د صفري لگښت کورونه:** دا ډول کورونه د تجربوي جوړښت په پړاو کې قرار لري. څومره تودوخي چې نوموړي کورونه مصرفوي هغومره د بيا نوي کېدو وړ انرژي سرچينو، د تودوخي د موسمي ډېرمو او د تهوې د سيستم څخه د تودوخي د بېرته گټلو له لارې تامینوي.

○ **د انرژي له پلوه ناپيلي کورونه:** دا ډول کورونه د خپل اړتيا وړ تودوخي او برېښنا د عمومي ښاري شبکو څخه په ناپيلي توگه تامینوي.

پورته يادشوو مسلو ته په پام سره وبلای شو چې د نوي زماني د ودانېو د پاره د تودولو د سيستمو د دېزاین کار يو څو اړخيزه او پيچلی پرابلم دی چې د مهندسانو، او د انجینيرۍ د ټولو نورو څانگو د کارپوهانو سره د گډ کار په نتيجه کې د حل وړ دی.

زموږ په گران هيواد افغانستان کې د ودانېو د تودولو تخنيک اصلاً هيڅ وده نه ده کړې. د کور تودولو مرکزي سيستمونه په ټول هيواد کې د گوتو په شمار سره موجود وه چې هغوي هم با د تېرو لسيزو د جگړو په نتيجه کې وران شوي او با هم د وخت په تېرېدو سره زاړه شوي دي او د سون د تخنيک او سنېو غوښتنو ته جواب نه شي وبلای.

که څه هم زموږ وطن د سون د بډايو ډېرمو خاوند دی، د لمر، باد او اوبو د انرژۍ څخه د پراخي گټې اخستني امکانات لري مگر د بده مرغه بيا هم د افغانستان اکثریت خلک د کور تودولو د سيستمو د ښيگڼو څخه بي برخي دي. د هغو کړاونو په هکله څه ويل ضرور نه بولم چې زموږ هيواد وال بي پوازي د کورو د تودولو، د پخلنځی، تشناب او جامو پريمنځلو د پاره د تودو اوبو د برابرولو، په برخه کې گالي.

بيا هم د ټولو هغو ستونزو سره سره چې زموږ هيواد وال ورسره مخامخ دي، داسي ورځ راتلونکي ده چې د وطن په هر گوت کې به د نوو ودانېو، کلو او حتي ښارو د بنسټ ډبري ايښودل کېږي، زموږ ځوانان به د سون د تخنيک تر ټولو نوي دستگاوې په کار اچوي او د وطن والو زحمتونو او رنځونو ته به د پاي ټکی ايرېدي.

د پاک خداي دربار ستردی او دنيا په امېد خورل کېږي.